

RÓMAI LEVÉL 11. KAZETTA

**A Derek Prince Ministries,
Amely hirdeti Isten ihletett Igéjét
A föld végső határáig,
Hogy elérje és tanítsa azokat, akikhez még nem jutott el az Ige.**

Derek Prince a világ egyik legelismertebb bibliatanítója napjainkban. Feleségével Ruth-szal az egész világon utazik, és megosztja másokkal Isten Igéjéről kapott látását. Imádkozik a betegekért, és beszél a világ eseményeivel kapcsolatos próféta látásairól, az Ige fényében. Rádióműsorai a világ népességének feléhez eljutnak fordításokban, hallhatók például oroszul, spanyolul és kínaiul. Derek Prince több mint harminc könyvnek a szerzője, amelyeket csaknem negyven nyelvre lefordítottak. A "Global Outreach Program" keretében könyveket és kazettákat küld keresztény vezetőknek a harmadik világ országaiba, a kommunista országokba és a Távols-Keletre. Itt a Derek Prince Ministries.

Most folytatjuk a Római levél 8. részének tanulmányozását, amely kifejti rendeltetésünket és ennek a hosszú zárandokútnak a végét. Az előző alkalom során arra a kijelentésre összpontosítottuk figyelmünket, hogy Jézus áldozatán keresztül Isten eltörölte a bűnt, hogy a törvény igaz követelése beteljesüljön bennünk, akik nem test szerint járunk, hanem Szellem szerint. Utána gondosan elemeztük, mi a törvény jogos követelése, és eljutottunk egy nagyon egyszerű, de mélyértelmű következtetéshez, amelyet egyetlen rövid szóban össze lehet foglalni: (szeretet). Köszönöm. Utána azt mondtuk, hogy a szeretet természetfeletti, az újjászületésből fakad, a Szent Szellem keresztségben teljesebbé válik, és a folyamatos engedelmességben élt életben kell kimunkálni. Nem úgy indulunk, hogy tökéletesek vagyunk a szeretetben, gyakran elesünk és bukácsolunk, de mindeközben Isten igazságként tulajdonítja nekünk a hitünket. A múlt alkalommal nem mondtam, most szeretném pótolni, az 1János 4:7-ben János ezt mondja: aki szeret, az az Istentől született. Más szavakkal: a szeretetnek van egy olyan fajtája, amelyet csak az újjászületésen keresztül kaphatunk meg. Ez az újjászületés legmagasabbrendű, egyértelmű bizonyítéka. Ez a fajta szeretet.

Most folytatjuk a Római levél 8. részének tanulmányozását, az 5. versztől a 17. versig. Pál itt arra a tényre összpontosít, hogy van egy totális szembenállás a test és Isten Szelleme között. Most már tudjátok, hogy a „test” ebben az összefüggésben nem a fizikai testünkre vonatkozik, hanem arra a természetre, amelyet öröklés útján kaptunk Ádámtól. Ennek lényege egyetlen szóval összefoglalható: lázadó. Emlékezték arra, hogy Isten a maga részéről már leszámolt ezzel a lázadóval, a Róma 6-ban azt olvassuk, hogy a lázadót kivégezték. Szeretnék itt rámutatni valamire, nehogy félreértés történjen, amit szeretnék nektek kifejteni, az a ti jog szerinti örökségetek. Vannak, akik azt mondják, hogy amikor újjászülettek, akkor egyszerre mindent megkaptak, minden biztonnyal találkoztatok ilyen emberekkel, erre én azt mondom, hogy ha mindent megkaptál, akkor mutasd is meg. Hadd lássuk. De amit mondanak, az bizonyos értelemben igaz. Jog szerint valóban mindent megkaptak. Mindenre jogosultak. De óriási különbség van aközött, ha valaki valamit jog szerint, vagy kézzelfoghatóan birtokol. A keresztény életnek az a lényege, hogy a jog szerinti örökségből kézzelfogható örökség válik. Ezt mindig azzal szoktam szemléltetni, amikor Izrael fiai mennek az ígért földje felé. Józsué könyve 1. rész 2. versében Isten ezt mondja Józsuénak: nekik adom a földet. A 3. versben ezt mondja: nekik adtam a földet. Ettől kezdve jogilag az övék volt Kánaán egész földje. De ezt nem tapasztalták meg azonnal. Most... Uram, segíts, ha ők, tegyük fel, a mai egyik típusú

egyháznak a tagjai, akkor szépen felsorakoznak a Jordán keleti partján, összefonják a karjukat, nyugat felé néznek, és ezt mondják: mindent megkaptunk. De a kánaániták tudták, kié az a föld. Ha olyan emberek lettek volna, akik valami külön lépésben hisznek, nevezzük így őket, akkor átkelnek a Jordánon, felsorakoznak a folyó nyugati partján, összefonják a karjukat, és ezt mondják: mindent megkaptunk. De akkor sem lett volna több földjük annál, mintha a folyó keleti partján sorakoznak fel. Értitek, mit mondok? Isten két nagy csoda által vitte be őket az ígért földjére: átkelés a Jordánon, és Jerikó pusztulása. De ettől kezdve minden talpalatnyi földért meg kellett küzdeniük, és ha nem harcolnak érte, akkor nem is kapják meg. Ugyanez igaz a keresztyén életre is. Én most a kérdés jogi vonatkozásáról beszélek. De Pál itt nagyon egyértelműen kimondja, hogy az egy dolog, hogy valaki valamit jog szerint megkapott. Sok eltökéltségre, hitre, türelemre van szükség ahhoz, hogy a jog szerinti örökségből kézzelfogható örökség legyen. Ha most meghallgatjátok ezt a tanítást, utána lehetőleg senkinek se mondjátok azt, hogy mindent megkaptatok. Inkább hadd lássák meg. Sokkal jobb, ha ők látják, hogy teljesen megváltoztál, és akkor ők kérdezik meg: mi az, ami ennyire megváltoztatott téged. Utána szépen elmondhatod nekik.

Akkor most nézzük meg a test és a Szellem közötti szembenállást. Róma 8:5. „*Mert akik test szerint élnek...*” akik a test világában működnek, így is lehet fogalmazni, „...*azoknak az elméje a testi dolgokra van beállítva, akik pedig Szellem szerint, azok a Szellem módján gondolkodnak.*” Az „elme beállítása” kifejezés nem a kedvenc fordításom, úgy gondolkodnak, mint a test. A többiek úgy gondolkodnak, mint a Szellem. A különbség nem csak külsődleges. A gondolkodásmódjukban van a különbség. Amikor Isten megváltoztat minket, ezt nem kívülről kezdi el, hanem belülről. A vallásosság viszont kívülről kezdi el. Változtasd meg az öltözködésedet, ne dohányozz, vágasd le a hajad, ne sminkeld az arcod, meg sok minden más. Isten nem így kezdi. A vallásos embereket ez időnként zavarba ejti. Mert Isten a szívnél kezdi. És időnként meglehetősen sok idő kell ahhoz, hogy mindaz, ami a szívben történt, az a külső megjelenés részleteiben is megjelenjen. De ha Isten megváltoztatja a szívedet és az elmédet, akkor végeredményben a külsődöt is megváltoztatja. De ha valaki csak a külsőt változtatja meg, az bizony nem sokat végzett. Tehát azok az emberek, akik a Szellem dolgaira vannak beállítódva, szellemi módon gondolkodnak, akik pedig a test világában működnek, azok testi módon gondolkodnak. Aztán a 6. vers. Ez a fordítás azt mondja, hogy „*a test törekvése halál, a Szellem törekvése pedig élet és békesség.*” Én régimódi vagyok, és továbbra is a King James változatot szeretem. A testi gondolkodás halált jelent, de a szellemi gondolkodás életet és békességet eredményez. Miből tudjátok, hogy szellemi gondolkodásúak vagytok? Az élet és a békesség a szellemi gondolkodásból fakad. Ha még mindig aggódsz, zaklatott vagy és gyötrődsz és bizonytalan vagy, akkor még nem foglaltad el az örökségedet. Jogosult vagy rá, de még nem léptél be oda.

7. vers. „*Minthogy a test törekvése ellenségeskedés Istennel.*” Itt is jobban szeretem a régi King James fordítást. A testi elme Isten ellensége. Ez nagyon-nagyon fontos. Ott van benned Isten ellensége. A régi, természetes elméd Isten ellensége. Ez nagyon fontos, mert alapvetően meghatározza azt, amit a keresztyén szolgálatban teszünk. Remélem, senkit sem bántok meg, amikor azt mondom, hogy szerintem a mai keresztyén szemináriumok többsége a testi elmét pallérozza. És amit képeznek, az Isten ellensége. Amit pedig létrehoznak, az Isten művelt ellensége. Ez nem vonatkozik minden szemináriumra, de véleményem szerint a mai szemináriumok többségéről elmondható. Eszembe jut Dennis Bennett, aki évekkel ezelőtt elmondta, hogy amikor elment a chicagói szemináriumra, az első előadáson a legelső dolog, amit az előadó mondott, ezt volt: szeretném elmondani, hogy mi itt felvilágosultak vagyunk. Nem is meglepő a számotokra, hogy ez beszivárgott a keresztyén szemináriumokba. Sok területen ugyanez elmondható a missziós szolgálatokról. Felvesszük a hátrányos helyzetűeket,

a kevésbé művelteket, beültetjük őket az iskolába, a kollégiumokba, képezzük őket, pedig soha nem is tértek meg. Mit teszünk ezzel? Művelt ellenségeket képezünk Istennek. Az emberek gyakran kirúgják a misszionáriusokat. Ez egy rendkívül fontos igazság. Talán cinikusnak tartotok, de olyan dolgokról beszélek, amelyeket személyesen megtapasztaltam. Tehát ott van benned Isten ellensége. Ezt feltétlenül fel kell ismerned. A testi elmeről ezt mondja a 7. versben: *„Mert az Isten törvényének nem veti alá magát, és nem is tudja magát alávetni.”* Ez a lázadó soha nem változik meg. Még Isten sem tudja megváltoztatni. Mit tesz vele Isten? Kivégzi. Úgy van. *„Akik pedig test szerint élnek, nem lehetnek kedvesek Isten előtt.”* Mindaddig, amíg a saját természetes képességeid alapján cselekszel, és a megtéretlen állapotodban lehetsz nagyon vallásos, nagyon buzgó, járhatsz templomba, elmondhatod a megvallásokat, akár a hét minden napján, mégsem lehetsz kedves Isten előtt. Ez mindennek az alapja.

Amit feltétlenül észre kell vennünk, az az, hogy ez az ellenség, amint már mondtam, az elmében van, tehát ha valaki meg akar igazulni Isten előtt, az elméjének meg kell változnia. Szeretnék gyorsan megmutatni erről két kijelentést. Efézusi levél 2. rész. Efézus 2:3. Az összes világi emberről beszél. *„Egykor mi is mind közöttük éltünk testünk kívánságaival...”* Ilyenek voltunk. Aztán így folytatja: *„...követtük a test és az elme hajlamait, és a harag fiait voltunk emberi természetünk szerint...”* Tehát nemcsak a test, hanem az elme is Isten ellensége. Aztán a Kolossé 1:21-ben Pál ezt mondja azokról, akik megbékéltek Istennel: *„Titeket is, akik egykor Istentől elidegenedtetek, és ellenséges gondolkodásúak voltatok gonosz cselekedeteitek miatt...”* Az igazi megtéréshez feltétlenül szüksége van az elme teljes megváltozására, és ennek megfelelő szava az igében a más felismerésre térés. A metanoia, a megtérés görög szava ezt jelenti: változtasd meg az elmédet. A megtérés elsősorban nem érzelmi élmény, hanem az akarat és az elme megváltozása. Ez nagyon világosan le van írva Ézsaiás könyvének 55. részében, a 7. versben. Ézsaiás 55:7. Kiváló leírás a megtérésről, bárhol megtalálhatod. Én úgy gondolom, hogy a megtérés valószínűleg a leginkább elhanyagolt fontos doktrína a mai egyház keresztény hitében. És ez vissza is tükröződik az egyház állapotában. Ézsaiás 55., 7. vers. *„Hagyja el a gonosz az ő útját és a bűnös férfit gondolatait...”* Látjátok, nem elég más úton járni, a gondolatokat is meg kell változtatni. *„...és térjen az Úrhoz.”* A héber a visszatérés szóval fejezi ki a megtérést. *„...és könyörül rajta, és a mi Istenünkhöz, mert bővelkedik a megbocsátásban.”* Hála Istennek, ő alig várja, hogy megkönyörülhessen és megbocsáthasson. De nem elég elfordulni a külsődleges cselekedetektől, a régi gondolatainktól is el kell fordulnunk, mert ezek ellenséges viszonyban állnak Isten igéjével.

A Róma 12:2-ben Pál ezt mondja, gyorsan nézzük meg. Róma 12:2. *„És ne igazodjatok a világhoz, hanem változzatok meg értelmetek megújulásával.”* Mi fog minket megváltoztatni? Ha az elménk is megváltozik. A vallások általában csak kívülről akarják megváltoztatni az embereket, de ez nem működik. De ha az elme megváltozik, akkor a külső viselkedés automatikusan megváltozik. Tehát az, hogy nem igazodunk a világhoz, elsősorban nem egy öltözködési kódex, hanem a gondolkodásmód megváltozása. Vannak olyan emberek, akik a legszigorúbb előírásoknak megfelelően öltözködnek, de a gondolkodásuk soha nem változott meg. Ismertem ilyen embereket, a pásztoruk voltam, ismerem őket.

Akkor térjünk vissza a Római levél 8. részéhez, nézzük meg az átmenetet a test és a szellem között. 9. vers. *„Ti azonban nem test szerint éltetek, hanem Szelleme szerint, ha Isten Szelleme lakik bennetek. De akiben nincs a Krisztus Szelleme, az nem az övé.”* Ez mindig gondot okoz nekem, mert ismerem olyan embereket, akik azt állítják, hogy bennük van a Szent Szellem, és ezt el is hittem nekik, de a legdurvább testi módon viselkednek. Úgy értem, hogy ha Szent

Szellemmel keresztelt emberek testi módon viselkednek, akkor az a lehető legdurvább testiség. És ezt a legnehezebb kezelni. De hadd mondjam el, én ezt hogyan értem, nem kell elfogadnotok. *„Ti azonban nem test szerint éltetek, hanem Szellem szerint, ha valóban Isten Szelleme lakik bennetek.”* Azt szokták kérdezni, hogyan lehetnek démonok abban az emberben, akit betöltött a Szent Szellem. Nagyon sok ember, akit megkeresztelt a Szent Szellem, nincs betöltve Szent Szellemmel. Van sok olyan terület az életükben, amely fölött a Szent Szellem nem vette át az uralmat. Például ha vizet öntesz egy palackba, a víz elkezd belefolyani, de még nagyon sok levegő van a palackban. És nagyon sok emberben, akiket állítólag betöltött a Szent Szellem, még nagyon sok levegő van. Honnan tudjuk ezt? Onnan, hogy a fát a gyümölcsseiről lehet megismerni. Ha kibukik belőle a keserűség, az érzelgősség és a hitetlenség, a kritizálás, ez nem a Szellem gyümölcse. Ezeket nem szabad a Szent Szellemnek tulajdonítani. Megvan a lehetőség a Szellem gyümölcseinek megtermésére, ha megengeded, hogy a Szellem benned lakozzon és irányítson téged. Aztán ezt mondja: *De akiben nincs a Krisztus Szelleme, az nem az övé.* Tartozhat bármelyik egyházhoz, de nem tartozik Krisztushoz. Mi a Krisztus Szelleme? Kérdezd meg magadtól? Melyek a jelei? Szerintem először is szelídség, alázat, tisztaság, őszinteség, szeretet. Ne dicsekedjünk olyasmivel, ami nincs nekünk. Törődjünk inkább azzal, hogy megszerezzük őket. Talán most cinikusnak tartotok engem, de már több mint negyven éve foglalkozom ezekkel a kérdésekkel. Azt hiszem, már nagyon sok mindennel találkoztam. Nem hiszem, hogy lenne bármi olyan furcsa magatartás vagy ostobaság, amellyel nem találkoztam. Ha mégis lenne, remélem, Isten nem engedi meg, hogy meglássam, mert azt hiszem, eleget láttam.

Remélem, értitek, miről beszélek. Nagyon szeretem a Krisztus testét, féltékenyen szeretem. Szeretném, ha tökéletes és gyönyörű menyasszony állna Jézus elé, akin nincs semmi folt, ránc, hanem dicsőséges és szent. Higgyétek el, hogy az egyház mai állapotát látva nagyon nagy hit kell ahhoz, hogy ezt el tudjam hinni. Szenvedélyesen hiszek Izrael helyreállításában, tudom, hogy ebben sokan nem hisznek, de ez nem az én problémám, hanem az övék. De ha látom Izrael mai állapotát, ezt mondom: Micsoda zűrzavar! Aki nem ott él, el sem tudja képzelni az ott uralkodó zűrzavart. De aztán ezt mondom magamnak: Isten azt mondta, hogy az egész Izrael megmenekül. Az egész Izrael örvendezni fog az Úrban, az egész Izrael megigazul az Úrban. Ezt mondom: Istenem, én nem nézek az emberekre, én a te ígédre nézek. Miután megnéztem Izraelt, ránézek az egyházra, és ezt gondolom: Te jóságos ég! Valóban azt mondod, hogy ebből lesz egy gyönyörű és szent menyasszony? Ha az emberekre nézek, akkor ezt nem tudom elhinni. Kénytelen vagyok a te ígédre nézni. Időnként eszembe jut a kérdés: ki hagyta el jobban Istent: Izrael, vagy az egyház? Azt kell mondanunk, hogy Isten az egyháznak többet adott. Ezért mi a válasz? Tőlünk többet is követel.

Akkor menjünk tovább. 10. vers. *„Ha pedig Krisztus van bennetek, a test halott a bűn következtében, a Szellem azonban életet ad az igazság következtében.”* Elmondom a King James fordítást, mert szerintem ebben az esetben az pontosabb. Tehát ha Krisztus bennetek van, ha valóban befogadtátok Krisztust és alávetettétek magatokat neki, akkor a test halott. Melyik test? A testi természet. Értitek? Nem a fizikai testetek, nem haltatok meg, amikor megtértetek, ugye? De a Szellem életben van, jobban szeretem azt, hogy a Szellem élet, mert ez áll a görögben. A Szent Szellem teljesen új életet ad nektek. A régi élet véget ért, és elkezdődött egy új élet, amelyet a Szent Szellem indított az útjára. Most figyeljete! Ebből a szempontból jogilag rendben vagyunk, de a megtapasztalás gyakran hiányzik. Egytértetek ezzel? Nem akarom, hogy úgy menjetek el innen, hogy a ténylegesnél többet gondoltok magatokról. Mert amikor hazamentek, így nagyon sok problémát idézhetek elő sok ember számára. És az emberek ezt fogják mondani: ha ez történik azokkal, akik elmennek egy ilyen konferenciára, én biztosan nem fogok elmenni. Nem akarom, hogy ez történjen. Nem akarom,

hogy büszkeséggel telve, önigazultan menjetek el innen. Én magam sem akarok büszkén és önigazultan hazamenni. Éppen az önigazultság az, ami a leginkább elriasztja és elidegeníti az embereket. És erről Istennek egyetlen jó szava sincs.

Ez tehát egy lehetőség. Amikor Isten belétek költözik, a testi élet meghal. Legalábbis ami Istent illeti, az ő részéről meghal. Akkor hogyan élünk tovább? Új élet születik bennünk a Szent Szellem által. Egy teljesen új élet. Nem a régi élet továbbfejlesztett változata, nem egy megreformált élet, hanem új élet. Korábban ezt már mondtam, de nem lehet túlhangsúlyozni: a romlás visszafordíthatatlan. A testi természetünket leíró legfontosabb szó az, hogy „romlott”. Az óember, mondja Pál, romlott a csalárd kívánságok miatt. Ezt a romlást nem lehet visszafordítani. Vizsgáljuk meg ezt a romlást közelebbről. Vegyünk egy gyümölcsöt. Legyen őszibarack. Gyönyörű, kívánatos, az ember alig várja, hogy beleharaphasson. De mi lesz belőle, ha három napig otthagyjuk a tányéron a konyhában? Semmit sem csináltunk vele, de volt benne valami, ami miatt elkezdett lebomlani. Ez a romlás. Betehetjük a hűtőszekrénybe. Ha megnézzük három nap múlva, akkor szemmel alig látható változás történik benne, de akkor is romlik, csak lassabban. Azt szoktam mondani, hogy a vallás olyan, mint egy hűtőszekrény. Lelassítja a romlást, de nem tudja megállítani. Az új teremtés az egyetlen megoldás. Isten nem veti alá nagyjavításnak a lázadót, nem fogja újra meg újra javíthatni, hanem kivégzi és elindít egy új életet. Ez történik velünk Krisztusban. Ha valaki Krisztusban van, akkor ő... micsoda? Új teremtés. Úgy van. Ez teljesen logikus. Isten annyira gyakorlatias. Nem próbálkozik azzal, hogy újra meg újra megjavítsa, vagy megreformálja az óembert, hanem ezt mondja: Kivégzem az óembert, és elkezdek valami teljesen újat, ami a szívem szerint való. Ez az ige, a 2Korinthus 5:17, ezt mondja: *„Azért ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiék elmúltak, ímé újjá lett minden.”* De ne állj meg itt. *„Mindez pedig Istentől van.”* Az új teremtés teljes mértékben Istentől származik. Nincs benne semmi a régi énünkből. Teljesen új kezdetet kapunk. Tudjátok, ha valóban felismerjük az újjászületés természetét, akkor ez nagyon fellelkesít minket. De nagyon sokan elcsépelet vallásos kifejezésként használják úgy, hogy még csak fogalmuk sincs a jelentéséről. De tovább kell mennünk.

11. vers. *„Ha pedig annak Szelleme lakik bennetek, aki feltámasztotta Jézust a halálból, akkor az, aki feltámasztotta a Krisztus Jézust a halálból, életre kelti halandó testeteket is a bennetek lakó Szelleme által.”* Számomra ez az Istentől kapott gyógyulás legfontosabb alapelve. Ugyanaz az erő, amely feltámasztotta Jézus testét a sírból, és felültette őt Isten jobbjára, most a mi fizikai testünkben működik. Ha képes vagy ezt valóban elhinni, ez lesz a mindenféle fizikai gyógyulással vagy csodával kapcsolatos hited alapja, amelyre szükséged van. Pál itt szokása szerint eljut az alkalmazáshoz. *„Ezért, testvéreim, adósok vagyunk, de nem a testnek, hogy test szerint éljünk. Mert ha test szerint éltek...”* Pál itt úgynevezett szellemi természetű keresztényeknek ír. Mégis ezt írja: *„Mert ha test szerint éltek, meg kell halnotok, de ha a Szellem által megölitek a test cselekedeteit, élni fogtok.”* Egyszer egy rövid ideig az „Assembly of God” gyülekezet egyik pásztora voltam Minneapolisban. Az volt az egyik feladatom, hogy meg kellett látogatnom a kórházban fekvő betegeket. Mindenféle szörnyű betegségben szenvedőket felkerestem. Ezt gondoltam: Hogyan lehetséges ez? Hiszünk Isten gyógyításában, ismerjük az összes ígét, miért van közöttünk ennyi beteg ember? Ezzel senkit sem akarok kritizálni vagy vádolni, aki beteg. Ezt mondtam: Uram, hogy lehet ez? Az Úr ezzel az igével válaszolt. Ha test szerint éltek, meghaltok. Ezek nem elveszett lelkek voltak. De jelentős részben test szerint éltek, nem Szellem szerint. Sokkal több időt töltöttek a televízió előtt, mint a Bibliájuk mellett. Beszélgetéseik nem Istennel voltak kapcsolatosak. A test szerint éltek. És Pál ezt mondja állítólagosan szellemi keresztényeknek: Ha a test szerint

éltek, meghaltok. Mert a romlott vágyakat tápláljátok magatokban, és ebből csak romlás származhat.

Gyorsan menjünk tovább. Tehát halálra kell ítélnünk, meg kell változtatnunk, meg kell tagadnunk a test követeléseit. Ezt már láttuk: meg kell tagadnunk tagjainkkal a bűnt, és át kell engednünk tagjainkat Isten igazságának. Ehhez használnunk kell akaratunkat. Aztán Pál eljut ehhez a gyönyörű ígéhez: *„Akiket pedig Isten Szelleme vezérel, azok Isten fiai.”* Erről már beszéltem, de ez a másik lehetőség: ha Isten Szellemének vezetése alatt élünk. Szeretném elmondani, hogy a Szent Szellem egy személy, nem pedig valami teológiai elvonatkoztatás. Nem egy kis mondat az Apostoli Hitvallás végén. Ő egy személy, és ha a vezetése alatt akarsz élni, akkor személyes kapcsolatot kell fenntartanod a Szent Szellemmel. Meg kell engedned, hogy megfogja a kezdetet, oda kell figyelned halk, suttogó hangjára, érezned kell gyengéd érintését. A Szent Szellem nagyon érzékeny személy, a Biblia galambként ábrázolja. A galamb pedig félnk madár, könnyen el lehet riasztani. Jézus volt az egyetlen személy, aki soha nem riasztotta el magától ezt a galambot. Mert neki bárány-természete volt. A galamb, most János evangéliumának 1. fejezetéről beszélek, a galamb leszállt a bárányra. És ha valóban bensőséges kapcsolatra vágyol a Szent Szellemmel, akkor ápolnod kell magadban a bárány természetét. Szelídség, tisztaság, és áldozatra kész élet. Pál aztán ezt mondja: *„Mert nem a szolgaság szellemét kaptátok, hanem a fiúság szellemét.”* Már nem vagytok rabszolgák, hanem fiak vagytok. Nem a félelem, hanem a szeretet motivál és a Szent Szellem vezet titeket.

Azt hiszem, itt befejezzük, a következő verssel majd a következő alkalmon foglalkozunk. Dicsőség Istennek, amiért lesz következő alkalmunk, nem kell abbahagynunk ezen a ponton.

Az előző alkalom során megvizsgáltuk azt a teljes szembenállást, amely a test és a Szellem között fennáll. Láttuk, hogy nem lehetséges közöttük a megbékélés. Ezért Isten üdvterve szerint halálra ítélte a régi testi természetet, és a Szent Szellem által életre hívott bennünk egy teljesen új természetet. Arra is rámutattam, hogy jóllehet Isten teljes mértékben gondoskodott erről az új természetről, ennek fel kell épülnie az életünkben. Ezért halálra kell adnunk a test cselekedeteit. Ezt Isten nem teszi meg helyettünk, ő megadta nekünk a törvényes jogokat, megadta nekünk a hatalmat, amelyet aztán nekünk gyakorolnunk kell. A János 1-ben azt olvassuk, hogy azoknak, akik Jézus elfogadása által újjászülettek, Isten hatalmat adott arra, hogy Isten gyermekeivé váljanak. Feltétlenül meg kell értenünk azt, hogy amikor újjászülettünk, akkor hatalmat kaptunk. Az új teremtés csak akkor használ nekünk, ha igénybe vesszük az Istentől kapott hatalmat. A hatalom értéktelen, ha nem élünk vele. Az új teremtés tehát valójában csak egy lehetőség. Lehetőség valami csodálatos dolog kifejlesztésére, ha használjuk ezt a hatalmat. De ha csak annyit teszel, hogy mindenkinek elmondod, hogy te újjászülettél, de soha nem teszel tudatos lépéseket annak érdekében, hogy felhasználj hatalmadat igei módon, azokkal a problémákkal szemben, amelyek felmerülnek, vagy a bűnökkel szemben, amelyek továbbra is ott vannak az életedben, akkor semmiféle előrehaladást nem fogsz tenni.

Pál tehát azt mondja, hogy ki kell lépnünk a régi gondolkodásmódunkból, a testi életmódunkból, egy teljesen más életbe, és szükségünk van a Szent Szellem segítségére. És a Szent Szellem készen áll arra, hogy segítsen. Aztán levonja a következtetést: *„Mert azok, akiket Isten Szelleme vezet, azok, és csak azok Isten fiai.”* Aztán a 15. versben, 8. rész, emlékeztet minket: Nem lett belőlünk újból rabszolga. Nem a szolgaság szellemét kaptuk. Itt

a törvénykezésről beszél. Egymás mellé állít két hegyet: A Sinai-hegyet és a Golgotát. A Sinai-hegy rémületes volt. Az emberek visszahőköltek a hegytől. Nem akarjuk még egyszer hallani ezt a hangot. De Isten nem akart magának rabszolgákat. Ő fiaikat akart, akiket a szeretet és a tisztelet motivál, és így kiáltanak fel: Abba, Atyánk. A Szellem a segítségünkre siet, mert bizonyosságot tesz arról, hogy Isten fiai vagyunk. Mindenki, aki újjászületett Istentől, ott van ez a bizonyosság. Ha nincs ott benned ez a bizonyosság, akkor meg kell győződnöd arról, hogy valóban újjászületett-e. Azért mondom ezt, mert jártam misszionáriusok között a missziós mezőkön, akik nem tudták, mit jelent újjászületni. Őszinte, helyes életet élő emberek voltak. De az valami teljesen más, amikor ott él benned a Szent Szellem természetfeletti bizonyágtétele arról, hogy Isten gyermeke vagy. Ha a Szent Szellem azt mondja, hogy Isten gyermeke vagy, akkor nem sokat számít az, hogy mások mit mondanak. Csak ő számít. Aztán Pál továbbmegy a 17. versben, és ez nagyon fontos: „*Ha pedig gyermekek, akkor örökösök is: örökösei Istennek és örököstársai Krisztusnak.*” Szeretem úgy mondani, hogy közös örökösök, mert az örökösödés törvénye szerint ez nem azt jelenti, hogy mindenki kap egy kicsi részt az örökségből, hanem azt jelenti, hogy valamennyien együttesen megkapjuk a teljes örökséget. Micsoda hatalmas kijelentés! Örököljük mindazt, amit Jézus is örököl, mert mi az ő kistestvérei vagyunk. De ennek van egy feltétele. Sok ember soha nem olvassa el ezt a feltételt. A 17. vers végén olvasható: „*Ha vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt dicsőüljünk is meg.*” Az örökségünk tehát attól függ, hogy hajlandóak vagyunk-e szenvedni vele együtt. Nem lehetünk Isten örökösei, ha nem vagyunk hajlandók elfogadni a szenvedést. Ha valaki elutasítja a szenvedést, szerintem az örökségre sem tarthat igényt. Isten örökösei vagyunk, ha valóban vele együtt szenvedünk. A mai egyházban fellelhető az a tendencia, hogy az emberek elutasítják a szenvedést mint ami nem tartozik a keresztény élethez. Nem tudom, ezt a Biblia melyik könyvében olvasták, de a Biblia nagyon sok helyen ennek pontosan az ellenkezőjét mondja. Menjünk tovább, és vizsgáljuk meg a szenvedés jellegét és célját. Bizonyos mértékben mindenkinek része van a szenvedésben. Pál ezt mondja a következő versben: „*Mert azt tartom, hogy a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.*” Igen nyomatékosnak tűnik ez a kijelentés Páltól. Ha figyelembe vesszük, mi mindent kellett elszenvednie, szeretném gyorsan felolvasni a listát, a 2Korinthus 11. részéből, a 25. verstől. Ezt mondja. 24. vers. Inkább a 23. verstől. Olyan emberekről beszél, akik Krisztus szolgáinak tartják magukat. „*Krisztus szolgái? Esztelenül szólok: én még inkább, hiszen többet fáradoztam, többször börtönöztek be, igen sok verést szenvedtem el, sokszor forogtam halálos veszedelemben. Zsidóktól ötször kaptam negyven botütést egy híján...*” Ez összesen 195 botütés. „*...háromszor megvesszőztek, egyszer megköveztek, háromszor hajótörést szenvedtem, egy éjt és egy napot hányódtam a tenger hullámain.*” Nem is kell tovább olvasnom. Érdemes megfigyelni, hogy ugyanabban a levélben, egy kicsivel korábban azt mondja, hogy azért kedveli ezeket a pillanatnyi szenvedéseket, mert sokkal nagyobb örökkévaló dicsőséget teremnek. Tehát miért panaszkodsz, testvérem? Milyen nehéz a terhed Páléhoz képest? Pál azt mondja, hogy az ő szenvedése könnyű. És a Római levélben ezt mondja: *a jelen szenvedései nem hasonlíthatók ahhoz a dicsőséghez, amely láthatóvá lesz rajtunk.* Pál azért tudott így viszonyulni a szenvedéshez, mert látta a dicsőséget. Ha szemünk elől tévesztjük a dicsőség látványát, semmi hasznunk sem lesz a szenvedésből. Pál ezt mondja a 2Korinthus 4:17-ben: „*Mert a mi pillanatnyi kis szenvedésünk minden mértéket meghaladó nagy, örök dicsőséget szerez nekünk, mivel nem a láthatókra nézünk, hanem a láthatatlanokra, mert a láthatók ideiglenesek, a láthatatlanok pedig örökkévalók.*”

A szenvedés tehát kimunkálja benned Isten céljait, ha a láthatatlan dolgokra nézel. Pál látta a láthatatlan dicsőséget, és bármit is kellett elszenvednie, azt össze sem lehetett hasonlítani azzal a dicsőséggel, amelyet a jövőben látott. De ha elveszítjük az örökkévalóság látomását,

attól még továbbra is szenvedünk, csak éppen semmi hasznunk sem lesz belőle. Térjünk vissza a Róma 8-hoz. Most Pál eljut hitem szerint az Újszövetség egyik legmélyebb szakaszához. 19. vers. *„Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.”* Szerintem itt a következőről beszél: Nem vagyunk egyedül a szenvedéseinkkel. Az egész teremtett világ szenved, a bűneink miatt. Mivel az ember bűnbe esett, az egész világ romlásnak indult, hiábavalóságnak van alávetve. A teremtett világ megváltására csak utánunk kerülhet sor. Tehát az egész teremtett világ ránk vár. Micsoda hatalmas kijelentés! Hadd olvassam el még egyszer. *„Mert a teremtett világ sóvárogva várja az Isten fiainak megjelenését.”* Arra vár, hogy mi megjelenjünk, a feltámadott dicsőségünkben. Erre vár a teremtett világ. Azt tapasztaltam, hogy a teremtett világ sokkal inkább számít Isten ígéreteire, mint sok keresztény. Szeretnék gyorsan megkeresni két zsoltárt. 96. zsoltár. 11-13. vers. 96. zsoltár, 1-3. vers. *„Örüljenek az egek és örvendezzen a föld, harsogjon a tenger és minden, ami benne van. Viduljon a mező és minden, ami rajta van, örvend akkor az erdő minden fája is az Úrnak orcája előtt, mert eljön.”* Az egész természet várja az Úr visszajövetelét. Alapvetően az egyház kivételével. Mert az egyház alszik. A fák ébren vannak, a hegyek sem alszanak, a tavak is ébren vannak, az állatok is ébren vannak, de az egyház alszik. Nem vagyunk harmóniában Istennel és a teremtett világgal. Nézzük meg a 97. zsoltárt is. 7-9. vers. Jó helyen járok? 98. zsoltár. Köszönöm a segítséget. *„Harsogjon a tenger és minden, ami benne van...”* Ez számomra nagyon lelkesítő, mert Jézus azt mondta, hogy ennek a kornak a végén az emberek szíve elhal a félelemtől, amikor a bekövetkező eseményekre várnak, és a tenger zúgása miatt. Amikor az Úr visszajövele már küszöbön lesz, a tenger zúgni fog, annyira izgatottá válik, és ez megrémíti a hitetleneket. Ez aztán érdekes! *„Harsogjon a tenger és minden, ami benne van, a világ, és akik lakoznak benne. A folyóvizek tapsoljanak...”* Elképzeltétek már, milyen az, amikor a folyók tapsolnak? *„A hegyek közösen énekeljenek örömeikben.”* Miért kell örülniük? Az Úrnak, mert eljön, hogy megítélje a földet. Megítéli a világot igazsággal, és az embereket méltányossággal. Az egész teremtett világ várja az Urat, hogy végre rendberakja a dolgokat. Isten az embert a föld gondviselőjének teremtette. De az ember, miután elbukott, kizsákmányolja a földet, és sok helyen pusztaságot hagy maga után. Kizsákmányolja, kihasználja, tönkreteszi a földet. És a föld Istenhez kiált: meddig hagyod még, hogy ezek az emberek tiporjanak rajtam? Hogy lecsupaszítsanak és meggyalázzanak? Hogy rettenetes szennyező anyagokat bocsássanak a légkörbe? El tudjátok ezt képzelni? A legtöbb emberrel az a probléma, hogy teljesen én-központú. Valaki egyszer elmondta, hogy szerinte hogy hangzik az átlagos gyülekezeti tag jellemző imádsága. Isten, áldj meg engem és a feleségemet, a fiamat, Jánost, és az ő feleségét. Mást nem kérek, ámen. Pál bevon minket egy olyan megtapasztalásba, amely felhívja a figyelmünket az egész teremtett világra.

Bárcsak sokkal több dolog lenne a szívünkben! Menjünk tovább. 20. vers. *„A teremtett világ ugyanis hiábavalóságnak vettetett alá...”* Azt hiszem, mai szóhasználattal azt mondanánk, hogy üresség, frusztráció. *„A teremtett világ ugyanis hiábavalóságnak vettetett alá, nem önszántából, hanem azáltal, aki alávetette, mégpedig azzal a reménységgel, hogy a teremtett világ maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából arra a szabadságra és dicsőségre, amelyben Isten gyermekei részesülnek.”* Figyeljétek meg, hogy a teremtett világ csak azt követően fog megszabadulni, miután az Isten gyermekei eljutnak a szabadságra és a dicsőségre. Egy pillanatra nézzük meg Mózes első könyvének 3. részét. Nézzük meg itt a legfontosabb ígét. Miután az ember bűnbe esett. 1Mózes 3. Isten kijelenti ítéletét az ember bűne felett. 1Mózes 3:17. *„Ádámnak pedig ezt mondta: Amiért hallgattál a te feleséged szavára, és ettől arról a fáról, amelyről megparancsoltam, hogy ne egyél, átkozott legyen a föld miattad.”* Elgondolkodtatok ezen már valaha? Az ember az egész föld sáfára volt. Felelősséggel tartozott érte Istennek. És bukása katasztrófát zúdított mindenre, amiért felelős volt. Ez a felelősségnek az az alapelve, amelytől ma menekülünk. De az a helyzet, hogy

felelősek vagyunk Isten előtt bizonyos dolgokért. A szülők felelősséggel tartoznak gyermekeikért. Hányan értetek egyet abban, hogy ha a szülők kudarcot vallanak, azt a gyermekek megszenvedik? Nem érdemlik meg, mégis megkapják az értük felelős személy hibája miatt. Ugyanez az alapelv vonatkozik az egész földre. Isten az egész föld felügyelőjévé tette Ádámot, ezt mondta neki: uralkodj a földön, a sáfárságod alá helyezem a földet. De amikor az ember elbukott, ennek az egész földre nézve katasztrofális következményei voltak. És ezért az ember volt a felelős. Rémületes gondolat! Legalábbis a számomra.

Most figyeljétek! *„Átkozott legyen a föld miattad, fáradságos munkával élj belőle életednek minden napján. Tövist és bogáncköröt teremjen neked, és egyed a mezőnek fűvét.”* Mi az átok jele, a látható jele? Két dolog. Tövis és bogánccs. Ki hozhatja el a megváltást az átok alól? Jézus. Megfigyeltétek már, hogy Jézus töviskoronát kapott, és bíborszínű palástot adtak rá, ami a bogánccs színe? Ez volt Isten jele arra nézve, hogy Jézus megváltja a földet az átok alól. De ez a megváltás csak azután valósul meg, miután az ember megváltása teljessé válik.

Most térjünk vissza a Római levél 8. részéhez. *„A teremtett világ...”* 21. vers. *„...maga is meg fog szabadulni a romlandóság szolgaságából arra a szabadságra és dicsőségre, amelyben Isten gyermekei részesülnek.”* 22. vers. *„Hiszen tudjuk...”* és ez is egy olyan kérdés, amelyet szerintem a legtöbben nem tudnak. De tudnunk kell. *„Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik mind ez ideig.”* Tudtátok ezt? Figyeljétek, hogyan reagálunk erre? *„De nemcsak ez a világ, hanem még azok is, akik a Szellem első zsengejét kapták, mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására.”* Hadd tegyek fel egy kérdést, de magamtól is megkérdezem ugyanazt. Igaz ez rátok nézve? Átéltétek már valaha is azt, hogy a Szent Szellem nem valami személyes problémátok miatt sóhajtozik bennetek, hanem a teremtett világ megváltásáért? Átérezted-e már valaha is az együttérzést azért a teremtett világért, amelyre mi, férfiak és nők, ilyen szörnyű következményeket zúdítottunk a bűneinkkel? És még ma is folytatódnak ezek a következmények.

Nem úgy viselkedünk mint ennek a földnek a sáfárai, hanem kizsákmányoljuk a földet. Önzésünkkel és kapzsiságunkkal gyors romlásba döntöttük a földet. De nekünk, akik a Szellem első zsengejét kaptuk, teljesen más magatartást kell tanúsítanunk. Együttérzőnek kell lennünk a föld iránt. Meg kell hallanunk a nyögését, és vele együtt kell nyögnünk és vágyakoznunk, mire vágyakozik a föld? A megváltásra. Mikor fog eljönni a megváltása? Amikor Jézus visszajön. Mi történik akkor majd velünk? A testünk elváltozik. Ekkor jön el a testünk megváltása. Pál nagyon világosan elmondja ezt a 23. vers végén. *„...mi magunk is sóhajtozunk magunkban, várva a fiúságra, testünk megváltására.”* Eretnekség azt tanítani, hogy erre a feltámadás előtt sor fog kerülni. A feltámadáskor Isten megváltja a testünket. Azt hiszem, fel kell olvasnom a Filippi levél 3. részét. Amint rátok nézek, azt látom, hogy olyan területre tévedtünk, amelyet nem igazán ismertek. A keresztyén életnek nem azzal van vége, hogy elmegyünk a mennybe. Ez csak az utazás egyik állomása, a keresztyén élet vége és célja a feltámadás. Csak akkor lesz teljes a megváltásunk, mert akkor lesz teljes a testünk megváltása. Ha csak annyi a célotok, hogy eljussatok a mennybe, akkor ez kevesebb Isten céljainál. Filippi 3. 10-12. vers. Ez Pál életének célja. Hogy megismerjem őt. Úgy gondoljátok, hogy Pál soha nem találkozott az Úrral? De igen, tudjátok, hogy találkozott vele. De azt mondja, hogy az Úrban még nagyon sok minden van, amit még nem ismer, de meg akar ismerni. *„...hogy megismerjem őt és feltámadása erejét...”* Hányan tudtok erre áment mondani? Mi lesz a következő mondat? *„...valamint a szenvedéseiben való részesedést...”* Értitek? Ez volt Pál célja. Valami azt mondja bennem, hogy újra meg újra figyelmeztesselek titeket: ha azt hiszitek, hogy elkerülhetitek a szenvedést, akkor ezzel együtt mindent

elkerültök. Mindent elveszítetek. Nem lesztek örökösök. Amikor ezt elolvasom, eszembe jut valami a saját életemből. Miért akart Pál részesedni Jézus szenvedéseiből? Nemcsak a hatalmát akarta, hanem a szenvedéseit is. Azt hiszem, nem akarta, hogy Jézus egyedül szenvedjen. Amikor az első feleségem meghalt, most már 13 éve, éppen el kellett volna utaznom egy konferenciára. De az utolsó pillanatban lemondtam. Pénteken nem utaztam el, és Lydia az ezt követő vasárnap délután meghalt. És mindig nagyon hálás vagyok, amiért ott lehettem. Elmehettem volna erre a konferenciára. Akkor egyedül halt volna meg. De ez szörnyű lett volna nekem. Azt hiszem, értem, mit érzett Pál. Nem akarom, hogy Jézus egyedül szenvedjen. Ha neki szenvednie kell, akkor én is ott akarok lenni vele. Most egy teljesen más elképzelést tárok elétek a keresztény élet lényegéről. Nem azoknak az áldásoknak a felsorolásából áll, amelyeket megkaptok. Sokkal több annál. Figyeljete, mit mond Pál. *„Mindezt pedig azért teszem, hogy megismerjem őt és feltámadása erejét, valamint a szenvedéseiben való részesedést, hasonlónak lévén az ő halálához...”* Az óemberem valóban tapasztalja meg a halált, amely a keresztén történt kivégzésével teljesedett be. *„...annak érdekében, hogy...”* Figyeljete! *„...annak érdekében, hogy mindenképpen eljussak a halálból való feltámadásra.”* Mi volt Pál célja? Eljutni a mennybe? Nem. Részesedni a halottak feltámadásában. A mennybe eljutni csak egy pihenő állomás az utazás során. A cél a feltámadás. Utána ezt mondja, testvéreim, ha Pál ezt mondja, mi sem mondhatunk kevesebbet. *„Nem mintha már elértem volna mindezt, vagy már tökéletes volnék...”* Te már előbbre tartasz az úton annál, ahol Pál tartott, amikor ezt a levelet megírta? *„...de igyekszem, hogy meg is ragadjam, mert engem is megragadott a Krisztus Jézus.”* Mire igyekezett? A test feltámadására. Mert itt teljesedik be a megváltás. Jézus megváltotta a szellemünket, a lelkünket és a testünket. A megváltás csak a feltámadáskor fog teljes egészében megvalósulni. Lapozzatok a Filippi 3. végéhez. 20. és 21. vers. *„Nekünk pedig a mennyben van polgárjogunk, ahonnan az Úr Jézus Krisztust is várjuk üdvözítőül...”* Igaz ez rád nézve? Sívárogova várjátok az üdvözítőt? *„...aki az ő dicsőséges testéhez hasonlónak változtatja a mi gyarló testünket, azzal az erővel, amellyel alá is tud rendelni önmagának mindent.”* Mi történik a testünkkel, amikor Jézus visszajön? Megváltozik, és hasonlónak válik az ő dicsőséges testéhez. Jelenleg olyan testünk van, amelyet a görög nyelv a megaláztatás testének nevez. Ez a bukás következménye. Figyeljete, nem kell belemennem a részletekbe, de a testünkben van nagyon sok olyan dolog, ami folyamatosan megaláz minket. Viselheted a legfinomabb ruhákat, hölgyek, használhatjátok a legdrágább parfümöket, de ha melegünk van, akkor izzadni kezdünk. Így van? Nem csak enyhén verejtékeznünk, hanem keményen izzadni. Ehhez a legfinomabb, legízletesebb ételeket, de egy kis idő elteltével ki kell menned a mellékhelyiségbe. Milyen méltóságteljesek vagyunk a végében! Értitek? A megaláztatás testében élünk. Nem az alázat, hanem a megaláztatás testében. De amikor Jézus visszajön, ennek vége lesz, mert az ő testéhez hasonló testet kapunk. János ezt mondja: meglátjuk őt olyannak, amilyen, és hasonlónak válunk hozzá. Higgyük el, amit mond.

Most gyorsan térjünk vissza a Római levél 8. részéhez. *„Hiszen tudjuk, hogy az egész teremtett világ együtt sóhajtozik és együtt vajúdik mind ez ideig.”* Szeretnék emlékeztetni titeket Jézus szavaira, a lehető leggyorsabban, az Úr segítsen nekem. Máté 19:28. Szeretnék beszélni erről az újjászületésről, megújulásról, amely nem egyszerűen a mi személyes újjászületésünk, hanem a teremtett világ újjászületése. Máté 19:28. *„Jézus erre ezt mondta nekik: Bizony mondom nektek, hogy ti, akik követtetek engem, az újjászületéskor, amikor az Emberfia beül dicsőségének királyi székébe, ti is tizenkét királyi székbe ültök, és ítéletet tartotok Izrael tizenkét törzse felett.”* Eljön egy újjászületés, amely a teremtett világ megújulása lesz. Ez lesz a teremtett világ megváltása. Aztán Jézus ezt mondta a Máté 24-ben, a 8. versben, az utolsó idők jeleiről. *„De ezek az események csak a vajúdás kezdetét jelzik.”* Mi fog ekkor megszületni? Egy új korszak. Most nem a New Age mozgalomról beszélek,

remélem, ezt tudjátok. Aztán ezt mondta a Lukács 21:28-ban. Lukács 21:28. „*De amikor ezek elkezdenek...*” vagyis amit a Máté 24-ben elmondott. „*...egyenesejtek fel, és emeljétek fel fejetekeket, mert közeledik megváltásotok ideje.*” Látjátok? Ez lesz a csúcspont. Nem egyszerűen a személyes megváltásunk, hanem a teremtett világ megváltása. És az egész teremtett világ nyög és vajúdik, és vágyódik erre. És nekünk, akik a Szellem első zsengejét kaptuk, Isten céljai szerint együtt kell nyögnünk a teremtett világgal. Nem szabad, hogy teljesen lefoglaljanak minket a mi kis személyes problémáink és gyülekezeten belüli vitáink, hanem látnunk kell azt a dicsőséges jövőképet, amelyet Isten nekünk tartogat, és oda kell adnunk magunkat az imádkozásra ezért a célért.

További tanulmányozásra javasoljuk „Az első és az utolsó Ádám” és „A kereszt teljessége” című sorozatot. További információkért, valamint Derek Prince kazettáinak és könyveinek teljes listájáért vegye fel a kapcsolatot a Derek Prince Ministries legközelebbi irodájával.